

FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 28, št. 2
FEBRUAR 2008

V TEJ ŠTEVILKI

- ◇ JOŽETU MAČKU V SLOVO
- ◇ DR. FRANCE PREŠEREN
- ◇ POD LIPO NA TRGU
- ◇ DUHOVNE VAJE
- ◇ LUČ MIRU

VELIKI POST

Pravkar vstopamo v štiridesetdnevno obdobje velikega posta. Pričeli ga bomo s spokorniškimi obredi, ko bodo naše glave posute s pepelom in ko se bomo zavedli, da je naše življenje minljivo. Kako naj preživimo ta čas, da bi se dobro pripravili na bližajoče se velikonočne praznike? Ali današnji kristjani razumemo bistvo velikega posta? Ali gre res samo za to, da bi teš štirideset dni ne jedli sladkarij, pili alkohola in da bi se ob petkih odpovedali uživanju mesa? Poskusimo seči globlje in odkriti smisel tega blagoslovljenega časa.

Že samo število štirideset, ki se večkrat pojavlja v Svetem pismu, nam pomaga odkriti bistveni pomen velikega posta. Biblijski vesoljni potop, ko je deževalo štirideset dni in štirideset noči, napoveduje očiščevanje grehov in nas vabi, da bi poslušni Božji besedi stopili na barko, ki jo je za nas zgradil Kristus. Ta les, ki plava po vodah smrti, predstavlja križ. Kajti križ je moja konkretna situacija, resničnost, v katero me je danes postavil Bog, da bi se naučil ljubiti in da bi bil iz ljubezni pripravljen dati svoje življenje. Da bi pustil, da bi bil stari človek v meni,

Foto: Tomo Strle

ki je suženj greha, pribit na križ in usmrčen.

Barka, ki je valovi smrti niso potopili, predstavlja tudi Cerkve, skupnost vernikov. V velikem postu smo poklicani, da bi se vkrcali na to barko, da bi se vključili v skupnost vernikov z molitvijo, udeležbo v bogoslužjih in obredih ter s poslušanjem Božje besede.

Izvoljeno ljudstvo je zaradi zakrknjenosti svojih src štirideset let potovalo sko-

zi puščavo, da bi naposled le prejelo v last Obljubljeno deželo. V teh štiridesetih letih mu je Bog vsak dan dajal izkustvo, da prihaja življenje vsakega človeka od Gospoda in da on sam skrbi za hrano. Ni jim zmanjkalo mane, niso umrli od žeje, v teh letih se njihova obleka ni strgala, pač pa so se znebili drže nevere. Prejšnja drža zakrknjenosti jih je peljala h godrnjanju zoper Boga že zaradi najmanjšega trpljenja in negotovosti za jutrišnji dan.

Kristjani vstopamo v veliki post z veseljem in upanjem, da bo Bog očistil naša srca. Ne gre za očiščevanje neurejene navezanosti na tuzemeljske stvari ali majhnih užitkov, temveč za očiščevanje drže nevere, ki pred nami zapira nebeška vrata – vrata Obljubljene dežele.

V Sv. pismu najdemo še mnogo čudovitih odlomkov, ki kažejo bistvo tega obdobja priprave. Še posebej spodbujam, da prisluhnemo besedam evangelija na

Foto: Tomo Strle

prvo postno nedeljo. To berilo, ki govori o Kristusovih skušnjavah v puščavi, nam povsem razkriva globino tega časa.

V prvotni Cerkvi je bilo obdobje posta vedno zelo tesno povezano z zakramentom krsta in več let trajajočim uvajanjem katehumenov v krščanstvo. V tem času so se katehumeni in celotno občestvo vernikov pripravljali na slavljenje skrivnosti Jezusove smrti in njegovega vstajenja. V ta namen so vsak dan poslušali Božjo besedo, opravljali eksorcizme (odpovedi grehu in hude-mu duhu), povezane s skrutiniji (obredi, v katerih Bog po svoji besedi preiskuje srce človeka), in druge obrede.

Za obdobje posta je bila značilna neverjetna dinamika in intenziteta. V naslednjih stoletjih je postal post čas očiščevanja in poglobljanja v krščanstvo za celotno skupnost vernikov, da bi lahko med velikonočnim bedenjem slovesno obnovili krstne obljube, in ne več za tiste, ki so se pripravljali na krst, saj so bili krščeni že kot otroci.

Naj nam bo blagoslovljeni čas posta v pomoč v boju z grehom, da bi, poslušni Božji besedi, odprli pred Bogom svoja srca in skupaj s Kristusom vstali od mrtvih.

Kaplan Andrzej Gosek

»Tišina in mir.

Odnesli so ga v deželo življenja.

Čemu zastavljati vprašanja?

*Odslej je njegovo bivališče počitek
in njegova obleka luč.*

Za vedno.

Tišina in mir.

Kaj mi vemo?»

(I. Larranaga)

Dragi Jože, naš prijatelj, cerkveni zborovodja!

Sv. Pavel na koncu svojega življenja sporoča Timoteju: »Jaz se namreč že darujem. Dober boj sem dobojeval, tek dokončal, vero ohranil. Odslej mi je pripravljen venec pravice, ki mi ga bo dal pravični sodnik, pa ne le meni, ampak vsem, ki v ljubezni pričakujejo njegov prihod.«

Ob tem svetopisemskem sporočilu sem močno nago-

vorjen. Čutim, dragi Jože, da si vse to v življenju doživel in dotrpel. Tvoj tihi očetovski zgled neomajne vere si bil sredi svoje družine, ki si jo imel rad. Svojo dobroto si delil tudi z nami, pevci. Z izvrstnim darom pevskega posluha si se razdajal v Božjo slavo vse do neizbežnega konca. Ko nisi imel več moči in glasu, si prihajal tiho med nas, prejemal Jezusa, ki te je hranil v

Foto: arhiv zbora

trpljenju s kruhom večnega življenja. S teboj bomo še naprej združeni v molitvi tako kot vsakokrat, ko si nas ob zaključku pevskih vaj povabil k molitvi »Očenaša«.

Hvala Bogu, Sinu in Sv. Duhu za takega brata, ki smo ga imeli v tvoji osebi, dragi Jože.

*Korel
v imenu vseh pevcev*

BELO OBLAČILO

*Ne računajte več name,
ker moj dan jemlje slovo.
Kratka pot še mi ostane,
rad pogledal bi v nebo.*

*Niso zvezde, sonce, luna,
ki mi zbujejo pozor,
to je klic, to Božja struna,
ki me vabi na odmor.*

*V belo naj se spet oblečem,
kot sem bil na krstni dan;
staro šaro zdaj naj slečem,
Predenj stopim čist, opran ...*

(Ivan Štanta – misijonar)

DOKTOR FRANCE PREŠEREN – PESNIK UPANJA IN VIZIJE

Kar je, beži.

Al' beg ni Bog,

ki vodi vekomaj v nebo,

kar je, kar b'lo je in kar bo?

(Prešernova vera)

In še:

Kdo zna

noč temno razjasnit', ki tare duha!

(F. Prešeren: Pevcu)

Le kdo pravilno razume pesem »Prešernovo vero«?! Veliko poznavalcev in nepoznavalcev daje različen pomen tako Prešernu kot njegovim poezijam. Za nekatere je veren, za druge brez vere, nedvomno pa ga njegova pesniška veličina dviga v sam vrh pesniškega Olimpa. In Slovenci ne bi bili Slovenci, če ne bi bili zavistni; celo ob podelitvi Prešernovih nagrad. Znano je, da jo je odklonila pesnica Svetlana Makarovič, ki je dejala, da je Prešernova proslava »ples smeti«. Njena užaljenost je bila pogojena z dejstvom, da je Prešernovo nagrado prejel neki »neznanik« pater Marko Ivan Rupnik za mozaik papeževe osebne kapele. Cena Prešernovega snovanja in zmagoslavja njegovih pesmi ni zaradi tega

prav nič padla, še več: v Krstu pri Savici je ostal zvest dose-danjim narodnim in človeškim idealom.

Prešernove pesmi skrivajo globoka občutja, ki jih ne znamo ceniti, čeprav prepevamo njegove pesmi in jih znamo celo zapeti, npr. Luna sije (Pod oknom). Pesmi so nam všeč, ne poglobljamo pa se v razne miselno in duhovno globoke verze. Izjema je vsekakor naš rojak, stolni kanonik, dr. Ivan Merlak, ki vsako leto na Prešernov dan prebere njegov Krst pri Savici.

Čop in Prešeren sta verovala, da mora imeti vsak narod, ki hoče biti omikan in svoboden, v svoji kulturni zavesti največje pridobitve celotnega človeštva, v katerem hoče

živeti kot posebna in enakovredna enota. (Dr. Anton Slo-dnjak: France Prešeren in njegova poezija.)

V Prešernovi Zdravljici se njegova vizija uresničuje, saj je kitica njegove pesmi postala državna himna.

Še mnogo vode bo preteklo, da bo uresničena Zdravljica in njen himnični del, pa vendar Evropska skupnost že obstaja in letos so v Gallusovi dvorani potekale otvoritvene slovesnosti medkulturnega dialoga, na

katerem so spregovorili predsednik države, dr. Danilo Turk, poleg njega še evropski komisar za izobraževanje, usposabljanje, kulturo in mladino, Jan Figel, prof. etike in kulturne antropologije, dr. Edvard Kovač, predsednik evropskega parlamenta, dr. Hans Gert Pottering in predsednik slovenske vlade Janez Janša. Morda so vsi ti govorniki nakazali pot, ki pelje v bodočnost in Prešernovo vizijo.

Albin Čuk

POD LIPO NA TRGU

Konec osemdesetih let, pred velikimi političnimi spremembami, je dr. Oblak, bolj poznan pod nadimkom Hamurabi, izdal slovenski denar. Registriral je podjetje in skupaj z ustanovitelji sprejel sklep o izdaji nove slovenske denarne enote, imenovane lipa. Na bankovcu za eno enoto so bile podobe dr. Prešerna, Plečnikovega modela slovenskega parlamenta, silhueta knežjega kamna in razcvetena lipova vejica. Na kovancih se je ponavljala podoba lipovega lista. Vzporedno plačilno sredstvo jugoslovanskemu dinarju je zaživelo. Če me spomin ne vara, so v eni od takratnih revij sprotno objavljali – poleg črnoborzijskih tečajev pomembnejših svetovnih valut – tudi tečaj lipe, ki se je lepo »prijela« in bila, predvsem v nekaterih ljubljanskih lokalih in trgovinah, enakovredno plačilno sredstvo takratnemu dinarju.

Z razglasitvijo neodvisnosti se je Slovenija osamosvojila tudi denarno. Najprej z denarnimi boni in potem s slovenskim tolarjem. Bankovci s podobami Slovencev, ki so zaznamovali slovenstvo tako ali drugače, so z vstopom v evropsko denarno zvezo poniknili v zgodovino. Prav tako kovanci, podobne lipe ali njenega lista ni

Foto: Tomo Strle

bilo. Danes nam evro kovanci v ponos žvenketajo po celém svetu. Dostojno za narod, ki je v njih vkoval podobe dveh svojih velikih sinov, narodne simbole in stremljenje slovenstva. Nič ni narobe, če na njih ni podobe lipe, saj je že stoletja vraščena v samo srž narodne zavednosti.

Eno nedeljskih svetih maš adventa, ki je sovpadel s časom rušenja stražarnic na mejah in bližajočemu se prevzemu predsedovanja Evropski zvezi, je v naši farni cerkvi daroval Poljak. Bralec berila je bil francoskega, eden delivcev svetega obhajila pa ni-

zozemskega rodu. Verjetno bi bili presenečeni, če bi izvedeli, od kje še vse smo bili zbrani pri bogoslužju – Evropa v malem, če ne še kaj več. In kaj lepšega je bilo po maši z znanci pokramljati pred cerkvijo pod lipo, tisto, ki osredinja trg, ta naše mesto in preko njega tudi našo istovetnost. Lipa bo dozorela in prišel bo dan, ko bo posekana. Kakšne podobe bodo vtisnjene v denar tistega časa, ne vem. Zasajeno pa bo novo drevo. Ne morem zapisati, da vem, da bo to lipa, ne gre mi izpod peresa – verjamem pa, to zapišem z lahkoto.

Jan

RAZMISLIMO

Pred dnevi sem v vodilnem časopisu (Delo, 22. dec.'07) prebiral članke pomembnih slovenskih razumnikov: D. Jančarja, razgovor s škofom Antonom Stresom in pred tem s T. Hribarjem.

Iz vsebin teh in podobnih besedil je mogoče razbrati veliko aktualnosti za naš čas, zato bi morali biti pri oblikovanju svojih pogledov na svet, nanje pozorni. Zdi se mi pomembno in je prav, da tudi sami, ob vsej poplavi danes napisanega, pazorno spremljamo razmišljanja drugih, da bomo sposobni zagovarjati svoje poglede na svet vrednot in uravnavati svojo življenjsko pot, skladno z ideali, ki jih sprejemamo po tem, ko sprejmemo krščanske vrednote.

Prav primerno se mi kot vodilo in opozorilo zato zdi tudi sporočilo D. Jančarja (Delo, 22. dec. '07, Pomisleki: Vsem gnado in mir), ko na koncu svojega zapisa med drugim zapiše z besedami Trubarja: »Naj torej ob tem božičnem času v znamenje miru in sprave vsem Slovincem gnado, mir, milost inu pravo spoznanje božje skozi Jezusa Kristusa prosim, amen.« Te besede Jančar še posebej namenja tistim, ki jim je še potrebno dokazovati, »da namreč Primož Trubar ni bil

Foto: Tomo Strle

komunist, kot se na sploh misli v današnji Sloveniji. Kakor tudi Tomaž Hren ni bil domobranec.«

Pridružujem se Dragu Jančarju. Sam si tudi želim, da bi v naša razmišljanja vnesli tolerantnost in nujnost, da drug drugega poslušamo in slišimo.

In še tehtna misel celjskega škofa Antona Stresa, ki zapiše, da ni več resnic: »Zame je samo ena. Res pa je, da jo vsi dojamemo po svoje, velikokrat zelo nepopolno, zato nujno potrebujemo dialog.«

Še posebno tega zadnjega želim v novem letu vsem in tudi sebi. Zato pa bo potreben tudi miselni napor.

Pavle Mihevc

DUHOVNE VAJE V ŽELIMLJAH: TOKRAT O STVARJENJU

Bilo je 7. 12., sedaj že lanskega leta Gospodovega, ko smo se logaški birmanci, ponovno v velikem številu, odpravili na duhovne vaje v Želimlje. Sama sem odšla že šestič.

Želimeljska kotlina je bila obijana s soncem, ko smo prišli.

In, verjemite, vedno, ko pridem v tako imenovani Majcnov dom, se »moje« duhovne vaje začnejo z besedami: »O, živijo, a ti si tudi tu?!« In nato

sledi objemanje. Množično objemanje.

Kmalu po nastanitvi v domu smo se udeleženci in animatorji preselili v gimnazijske prostore, kjer smo – kako pak – uglasili kitare in začeli duhovne vaje. S pesmijo seveda. Naučili smo se himno, ki se glasi takole:

*»Naša pesem naj oznanja
Stvarnika sveta,
naša pesem naj prinaša
veselje v srca vsa!«*

Foto: Grega Valič

In ves vikend smo skozi molitev, pesem, pogovor, igro, film (Vsemogočni Bruce), smeh ... odkrivali Njega in Njegovo stvarjenje.

Brez svete spovedi pa na duhovnih vajah ne gre. Zato smo si v sobotnem večeru vzeli čas zase, za premislek, za sveto spoved in/ali pogovor z duhovnikom.

Najbolj se mi je vtisnilo v spomin sestavljanje »razrezanega Svetega pisma«, ko smo sestavljali koščke prvih dveh poglavij prve Mojzesove knjige, ki govorita, kako je Bog ustvaril nebo in zemljo.

Konec tedna je prehitro minil.

Na teh duhovnih vajah sem sama občutila nekaj, česar nisem še nikoli. Bile so drugačne duhovne vaje, vsaj zame.

**»In glej,
bilo je zelo dobro!«
(Gen 1, 31)**

Neža

LUČ MIRU IZ BETLEHEMA (LMB)

Je tradicionalna decembrska akcija, ki nosi v sebi sporočilo miru, medsebojne povezanosti, sprejemanja in sodelovanja med ljudmi. Ta plamen iz svetega mesta Betlehem smo skavtinja in skavti ob pomoči članov sodelujočih organizacij: tabornikov, bratovščin odraslih katoliških skavtinja in

skavtovo društva Mladinski ceh in Slovenske zamejske skavtske organizacije vse do božičnega večera širili po Sloveniji že sedemnajsto leto zapored. Naša želja je bila, da bi plamen gorel v čim več družinah, jim daroval in prinašal mir.

Sprejem luči iz Betlehema je bil v nedeljo, 16. 12.

Foto: Matej Mihelič

Foto: Matej Mihelčič

2007, kjer so si navzoči lahko ogledali kratka filma. V prvem filmu je bilo prikazano nasilje, vojna, nesreča in žalost. S prihodom luči pa je nad nasiljem zmagal mir, veselje, radost, ljubezen, sreča ... Naša želja je bila, da bi te pozitivne vrednote ljudje ponesli po svojih domovih ter da bi plamen gorel v čim več družinah, jim daroval in prinašal mir.

Letošnje geslo je bilo "Mirko Dar". Mirko je čisto navaden fant, ki ga ob majhnem dobrem dejanju prijateljja prevzame ne-

Foto: Matej Mihelčič

mir in odloči se stopiti korak naprej. Luč miru iz Betlehema nas je s svojim sporočilom želela spomniti, da ni potrebno čakati, da drugi pristopijo k nam, nam podarijo dar, nasmeh, objem, poljub. Spodbuja nas, da naredimo prvi korak v izkazovanju pozornosti drugim in jim s tem podarimo vsaj malo sebe kot dar.

Namen akcije LMB ni bil samo polepšati praznike vsem, ki pridejo v stik z njo, ampak z izkupičkom prostovoljnih prispevkov pomagati ljudem v stiski. V Logaškem stegu smo se odločili, da ob letu družine prostovoljne prispevke razdelimo med logaške družine, ki so v tem trenutku zelo potrebne pomoči. Skupaj z g. župnikom smo darove razdelili na tretji sveti večer.

Naj vas popotnica plemena Luči miru iz Betlehema v besedah slovenskega nadškofa, msgr. Alojza Urana, spremlja skozi vse leto: "Ta milost iz Betlehema prihaja zate in zame. Koliko je ljudi okrog nas, ki čakajo, da bodo letos prejeli luč. Morda je za koga zadnja možnost, da jo prejme, za tebe in mene pa morda zadnja priložnost, da jo podariva."

Sara Rupnik

BOŽIČNICA

Na zadnjo soboto pred božičem smo imeli v Domu Grapovčnik božično sveto mašo. (Tudi sicer jih vsako soboto ob 10. uri daruje naš gospod župnik.) Veseli nas, da se število oskrbovancev, ki obiskujejo sveto mašo, povečuje.

Na to soboto je bilo še posebej slovesno. Advent, čas miru, premišljevanja in pričakovanja, je prihajal v svoj vrhunec. Pri sveti maši je prepeval Otroški cerkveni zbor pod vodstvom mlade Estere Grdadolnik. Nežni glasovi mladih grl so ob prepevanju božičnih pesmi zveneli naravnost ganljivo. Ob takih dogodkih nam spomin uide v našo mladost in na nekdanje praz-

novanje božiča ter na tiho radost božične noči. Spomnimo se svojih bližnjih, ki so nekoč z nami praznovali ta praznik, pa jih ni več med nami, ker so že odšli v večnost.

Po končani sveti maši so skavti prinesli Luč iz Betlehema ter oskrbovancem zaželeli vse dobro.

Sodelavka Karitas je nato vsem oskrbovancem podarila miniaturne jaslice z željo, da bi tudi v njihovih sobah začutili rojstvo našega odrešenika. Jezus se mora roditi v naših srcih, prepoznati ga moramo znati v našem bližnjem v dobroti in ljubezni do slehernega človeka.

H. Š.

OBVESTILO

Zakonske pare iz naše župnije obveščam, da bodo v letošnjem letu družinske duhovne vaje v Domu Sv. Jožefa v Celju od petka zvečer, 30. maja, do nedelje, 1. junija 2008. Za varstvo otrok bo poskrbljeno.

Cena: 17 EUR na osebo (polni penzion) na dan, otroci do 7. leta zastonj, otroci od 7. do 12. leta imajo polovično ceno.

Prijave zbiramo do konca meseca februarja zaradi potrditve točnega števila udeležencev v župnišču ali na tel. 754 17 57 (g. Janez Kompare) oz. na tel. št. 031 222 606 (ga. Andreja Cergolj).

Župnik Janez Kompare

SVETA APOLONIJA, DEVICA IN MUČENKA

Goduje: 9. februarja.

Rodila se je v 2. stoletju v Aleksandriji v Egiptu, umrla pa okoli leta 249 v Aleksandriji. Izročilo pravi, da je bila kraljeva hči. Velja za zavetnico zobozdravnikov in priprošnjico proti zobobolu.

Ime izhaja iz latinskega imena Apollonia, ta pa iz grškega Apollonius »Apolonov, posvečen Apolonu«. Apolon je bil grški bog očiščenja, preroštva, petja, pozneje bog svetlobe in sonca.

O sveti devici Apoloniji zveno največ iz kratkega poročila v pismu aleksandrijskega škofa sv. Dionizija, ki ga je poslal škofu Fabiju v Antiohijo in govori o preganjanju kristjanov v Aleksandriji. Najverjetneje je delovala kot diakonisa, mučeništvo pa je pretrpela v

zadnjem letu vladanja cesarja Filipa Arabca (244–249). Ta kristjanov sicer ni preganjal, bil jim je celo naklonjen; nič pa ni mogel proti divjanju poganske množice, ki je zato toliko bolj sovražila kristjane, jih pobijala in ustrahovala. Poročilo pravi med drugim takole: »Neki znanilec in početnik hudega v tem mestu, kdorkoli je že bil, je /.../ zoper nas razdražil in razvnel poganske množice in podžgal njihovo praznovnost. Od njega naščuvane so si prisvojile nebrzdano oblast za hudodelstva in menile, da je češčenje demonov s krvoločnostjo zoper nas edina bogaboječnost /.../ Takrat so zgrabili tudi vsega občudovanja vredno starejšo devico Apolonijo in ji z udarci po čeljustih izbili vse zobe; pred mestom so naložili grmado in ji pretili, da jo živo sežgo, če ne bo za njimi govorila brezbožnih besed. Ko si je izprosila trenutek in so jo izpustili iz rok, je urno skočila v ogenj in zgorela.« S tem pogumnim dejanjem je Apolonija raje izbrala smrt, kot da bi zatajila Boga, in obenem preprečila, da bi se njeni mučitelji zmagoslavno naslajali nad njeno smrtjo.

Upodobitve: Na večini upodobitev jo prikazujejo z njenimi atributi: palmo mučeništva v eni roki in s kleščami z zobom v drugi. Na nekaterih slikah je

Relikvija sv. Apolonije - Zob

upodobljena, kako se vrže v ogenj, vidimo pa jo lahko še kot kneginjo ali kraljico.

Običaji: Niko Kuret nam je v svojem Prazničnem letu Slovencev ohranil staro kroparsko pesem o sveti Apoloniji, ki govori o tem, kako dva popotnika, ki gresta po polju in jokata, srečata mlado dekle Apolonijo. Ta ju vpraša, zakaj jokata, pa ji odgovorita, da ju boljijo zobje. Apolonija pa pravi: »Dol pojta v eno cerkvico k ljubi sveti Poloniji, en lep, čist, zlat dar ji dajta!« Ko se vračata, ju Apolonija zopet sreča: »Kaj vidva tak žvižgata, še lepše pa prepevata?« »Zakaj b' midva ne žvižgala, še lepše pa prepevala, k' nama je dala ljubo zdravje ljuba sveta Polonija.« (Roman Starc)

*Po spletnih straneh
povzela Ljut*

KOLENDAR

FEBRUAR

2008

---

1. februar – prvi petek – obisk bolnikov; molitvena skupina; ob 19. uri SREČANJE MLADINE.

2. februar – SVEČNICA, sv. maša ob 8. in 18. uri; od 16. – 18. ure češčenje Najsvetejšega in priložnost za sv. spoved.

3. februar – 4. NAVADNA NEDELJA; sv. maša ob 8. in 10. uri. Po sv. maši Blažev blagoslov. Ob 14. uri večernice; ob 20. uri I. zakonska skupina.

4. februar – srečanje skupine KARITAS; ob 20. uri srečanje KATEHETOV.

5. februar – ob 19. uri srečanje birmanskih voditeljev.

6. februar – PEPELNICA – strogi post, začetek 40-dnevnega posta in pepeljenje.

8. februar – ob 17.30 sv. križev pot, nato sv. maša, po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri srečanje MLADINE. **Ta dan začnemo v Repnjah duhovno obnovo za ŽPS in KARITAS.**

9. februar – od 16. – 18. ure češčenje Najsvetejšega in priložnost za sv. spoved.

10. februar – 1. POSTNA NEDELJA; sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 14. uri sv. križev pot; ob 20. uri II. zakonska skupina.

11. februar – LURŠKA MATI BOŽJA – sv. maša ob 18. uri za bolne in ostarele. Če bo ugodno vreme, bo procesija na trgu pred cerkvijo. Ob 19. uri srečanje ŽPS.

12. februar – ob 18. uri sv. maša, nato kateheza za birmance in starše I. skupine.

15. februar – ob 17.30 sv. križev pot, nato sv. maša; po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri srečanje MLADINE.

16. februar – od 16. – 18. ure češčenje Najsvetejšega in priložnost za sv. spoved.

17. februar – 2. POSTNA NEDELJA; sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri sv. križev pot; ob 20. uri srečanje članov III. zakonske skupine.

18. februar – ob 20. uri priprava na sv. krst.

19. februar – ob 18. uri sv. maša, nato kateheza za birmance in starše II. skupine.

22. februar – ob 17.30 sv. križev pot, nato sv. maša; po sv. maši molitvena skupina; ob 20. uri srečanje MLADINE.

23. februar – od 16. – 18. ure češčenje Najsvetejšega in priložnost za sv. spoved.

24. februar – 3. POSTNA NEDELJA, sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 14. uri sv. križev pot.

26. februar – ob 18. uri sv. maša, nato kateheza za birmance in starše III. skupine.

29. februar – ob 17.30 križev pot, nato sv. maša, po sv. maši molitvena skupina; ob 20. uri srečanje MLADINE.

V postnem času pripravljajo križev pot

1. postna nedelja - Molitvena skupina
2. postna nedelja - Sodelavci Karitas
3. postna nedelja - Zakonske skupine
4. postna nedelja - Člani ŽPS
5. postna nedelja - Skavti in mladina
6. postna nedelja - Neokatehumenska skupina